

Drugie czytanie – z pierwszego listu Jana 2, 1-5

Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśliby nawet kto zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko nasze, lecz również za grzechy całego świata. Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli zachowujemy Jego przykazania. Kto mówi: "Znam Go", a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała.

Jan rozwija tu trzy prawdy :

1. Wszyscy jesteśmy grzesznikami.
2. Jesteśmy grzesznikami, którym przebaczone.
3. To w Jezusie nasze grzechy zostały odpuszczone.

1. Wszyscy jesteśmy grzesznikami

- Nieco wcześniej **Jan** pisał : « *Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy.* » (1 J 1,8)
- Każdy mógłby powtórzyć za **Pawłem** : « *Nie rozumiem bowiem tego, co czynię, bo nie czynię tego, co chcę, ale to, czego nienawidzę - to właśnie czynię.* »
- **Izajasz** pojawiający się w świetle Boga pisał : « *«Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam wśród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!»* (Iz 6,5)
 - « *Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały zaś świat leży w mocy Złego.* » (1 J, 5,19)

2. Jesteśmy grzesznikami, którym przebaczone.

- W credo mówimy « wierze w grzechów odpuszczenie », a nie wierze, że jestem grzesznikiem.
- Celem pedagogii biblijnej jest przeprowadzenie człowieka od poczucia winy do przyjęcia Bożego przebaczenia.

Ważne jest nie tylko wyznanie i wyliczenie wszystkich grzechów ale też przyjęcie przebaczenia Bożego, które jest darem i zawsze nas wyprzedza...

- « *Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze*

grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości. « (1 J 2, 8-9)

3. To w Jezusie nasze grzechy zostały odpuszczone

« Jeśliby nawet kto zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko nasze, lecz również za grzechy całego świata. »

« On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy »

- Aby zrozumieć te słowa, trzeba przyjrzeć się liturgii żydowskiej z czasów Jezusa.

Narod wybrany był świadomy swej grzeszności, swej niewierności Przymierzu. Jako wyraz przeblągania za te niewierności składano ofiary w Świątyni Jerozolimskiej. A Jan, tłumaczy dziś, że Jezus ofiarował samego Siebie jako ofiarę przeblagalną, aby definitywnie przywrócić Przymierze między Bogiem i ludzmi...

- *« Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże. » (Hbr 10,5)*

Od czasu meki i zmartwychwstania Jezusa, otrzymujemy przebaczenie Boże nie w Świątyni Jerozolimskiej ale w jedności z Chrystusem zmartwychwstałym !

- *«To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. « (Mk 14,24)*

Ewangelia – według Łukasza 24, 35-48

Uczniowiei opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba. A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!» Zatrwożonym i wylękłym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: «Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam». Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: «Macie tu coś do jedzenia?» Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i jadł wobec nich. Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do

was, gdy byłem jeszcze z wami: *Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach*». Wtedy oświecił ich umysł, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: *«Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpił i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni mocą z wysoka»*.

“Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach»

- Plany Boże wypełniają się w historii ludzkości to znaczy, że ta historia ma sens i określony kierunek do którego zdąża...

Chrześcijanie są skierowani ku przyszłości a nie ku przeszłości! W modlitwie *Ojcze nasz* mówimy: *“przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi”* – inaczej mówiąc: *niech wszystkie Twoje plany się wypełnią*.

- Biblia pokazuje nam, że Bóg od dawna zaprasza człowieka do współpracy w Jego Dzieło. Proponował ją Adamowi, Noemu, Abrahamowi....pozwój wybrał naród Izraela, by był Jego partnerem i służył całej ludzkości. Przymierze, jakie zawarł z narodem wybranym jest nadal aktualne bo *“On wiary dochowuje, gdyż nie może się zaprzeć siebie samego.”* (2 Tm 2,13)

Jezus narodził się z narodu wybranego i przekazał misję współpracy w Dzieło Bożym wszystkim, którzy zechcą wejść do Kościoła i tworzyć Go.

- *“Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam».* » (J 20, 21)

Z kolei Piotr, w swym liście, zwraca uwagę na to, że Dzieło Boże nie rozwija się szybciej ponieważ Bóg szanuje wolną wolę człowieka...:

- *« Niech zaś dla was, umiłowany, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy - bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka - ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia.”* (2 P 3, 8-9)